

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825201052
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8825201052.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobkyne I. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v D., na ul. I. č. XXX/XXX, právne zastúpenej Mgr. Františkom Chocholom, advokátom, so sídlom vo Vranove nad Topľou, na ul. Kalinčiakovej č. 10, proti žalovanému E. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v D., na ul. I. č. XXX/XXX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 25.06.2025 č. k. 5C 29/2025 - 27, takto rozhodol

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť nepriblížiť sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 m a to s výnimkou času počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu konkrétneho konania a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na úkonoch jednotlivých konaní. Žalovaný bol poučený, že môže podať voči žalobkyni žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

3. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel, pretože sa v danom prípade nejedná o peňažnú pohľadávku. Podmienku podľa § 324 ods. 3 C.s.p. je nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené.

4. Neodkladné opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) až h) C.s.p. slúžia ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná,

duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

5. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

6. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť, ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobkyne mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí žalobkyňa pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (porovnaj Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2. vydanie, 2022, s. 1231 - 1246).

7. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku teda postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.

8. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu.

9. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

10. Na nariadenie tohto typu neodkladného opatrenia musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Navrhovateľovi teda postačuje, ak osvedčí existenciu hrozby zásahu do jeho telesnej alebo duševnej integrity.

11. Neodkladné opatrenie navrhované v danej veci je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

12. V predmetnej veci súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný boli manželmi a aj po rozvoze manželstva žili v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi. Žalobkyňa bolo po rozvoze so žalovaným zverená do osobnej starostlivosti ich maloleté dieťa.

13. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Tp/16/2025 a z rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie o vzatí žalovaného do väzby súd zistil, že žalovanému sa ako obvinenému kladie za vinu, že

sa vo vzťahu k žalobkyni dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to tak, že dňa 01.03.2025 v čase okolo 10:30 hodine v rodinnom dome č. XXX/XXX, počas slovnej hádky vyhrážal žalobkyni zabitím slovami „zastreším ťa spolu s tvojou rodinou,“ pričom ako pristúpil k nej a držal v ruke dlhú strelnú zbraň čiernej farby, s ktorou na ňu mieril, avšak následne mu I. T. predmetnú zbraň vytrhla z rúk a dala ju do rúk otca obvineného E. T., ktorý túto zbraň odložil mimo dosah obvineného, pričom ten následne opustil od tohto konania a odišiel do priestorov garáže, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

14. Žalobkyňa ďalej odôvodňuje svoju obavu vo vzťahu k žalovanému, ktorý sa jej mal vyhrážať zabitím aj tým, že počas vyšetrovania skutku nebezpečného vyhrážania bolo zistené, že žalovaný držal v rodinnom dome, ich spoločnej domácnosti aj streľby schopnú zbraň, zakázanú zbraň, pôvodne expanznú, na ktorej boli vykonané nedovolené úpravy a dňa 6.5.2025 bolo proti žalovanému vznesené obvinenie pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona.

15. Súd zistil, že vo vzťahu k obom skutkom už bola proti žalovanému podaná na tunajšom súde obžaloba (vec sp. zn. 13T/42/2025).

16. Vyššie uvedenými skutočnosťami bolo jednoznačne osvedčené možné ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného. Žalobkyňa jednoznačne osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej alebo duševnej integrity, kedy vo vzťahu k žalovanému bola podaná obžaloba, pretože sa mal žalobkyni vyhrážať smrťou takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom mal čin spáchať so zbraňou na žalobkyni ako chránenej osobe. Navyiac bolo zistené, že žalovaný si zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia, preto na neho bola podaná obžaloba aj pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami.

17. Doterajšie správanie sa žalovaného, ktoré ho napokon momentálne priviedlo do väzby, odôvodnene vzbudzuje u žalobkyne obavu o život a zdravie a osvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu približovania sa. Pre zákaz približovania sa k osobe je totiž potrebná intenzita konania hoci len hraničiaca s trestným činom, prípadne opakované menej závažné správanie sa povinnej osoby (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/113/2021 z 01.07.2021). V danom prípade sa žalovaný mal dopustiť takého konania zasahujúceho do telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ktoré má intenzitu trestnej činnosti. Ohrozenie alebo narušenie telesnej či duševnej integrity u človeka vyplýva z pôsobenia násillia. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrážovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5MCdo 10/2012).

18. Je preto potrebné nariadiť požadované neodkladné opatrenie so zreteľom na ochranu života, zdravia, osobnej integrity žalobkyne, potreby nedotknuteľnosti jej osoby a súkromia, ako aj slobody jej pohybu a pobytu a to s odkazom na čl. 16 ods.1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, kedy z hľadiska proporcionality má prednosť ochrana telesnej integrity žalobkyne, jej života a zdravia, pred slobodou pohybu a pohybom inej osoby, t.j. žalovaného.

19. Súd z vyššie uvedených trestných spisov tunajšieho súdu mal celkom jasne osvedčené, že žalovaný sa k žalobkyni mal správať agresívne. Rešpektujúc zásadu prezumpciu neviny žalovaného v aktuálne vedenom trestnom konaní ohľadne skutku z 01.03.2025, v civilnom konaní pre osvedčenie trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, postačuje, že v niektorých trestných veciach je žalovaný v procesnom postavení obžalovaného či obvineného, ak existuje dôvodné podozrenie zo správania žalovaného, ktorým ohrozoval duševnú a fyzickú integritu žalobkyne. Vo vzťahu k uloženému zákazu priblížiť sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, je zásah do práva žalovaného na slobodu pohybu len minimálny, primeraný potrebe poskytnutia ochrany žalobkyni. (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/47/2023 z 26.07.2023)

20. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby správanie žalovaného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie možnosti, že konaním žalovaného bude ohrozená telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne, čo bolo podľa názoru súdu v okolnostiach daného prípadu jednoznačne a bezvýhradne splnené.

21. Je však splnená aj podmienka bezprostrednosti vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, nakoľko ku konaniu žalovaného došlo dňa 1.3.2025, pre ktorý skutok bol žalovaný aj vzatý do väzby, kde sa aktuálne nachádza, pričom podľa zistení súdu žalovaný aktuálne (listom zo dňa 17.06.2025) požiadal o prepustenie z väzby, ktorá žiadosť bola súdu doručená prokuratúrou dňa 23.06.2025.

22. Pokiaľ ide o existenciu bezprostredne hroziacej ujmy napriek tomu, že žalovaný sa v súčasnosti nachádza vo väzbe, tu je potrebné uviesť, že väzba v rámci trestného konania je len inštitútom zabezpečovacím, trvajúcim nevyhnutnú dobu, nie je trestom (sankciou) ukladaným na vopred určenú a časovo ohraničenú dobu. Žalovaný môže byť z väzby kedykoľvek prepustený (v prípravnom konaní postačuje aj rozhodnutie prokurátora), pričom je dôvodné očakávať (existuje taká hrozba), že pod vplyvom alkoholu bude opakovať svoje konanie vo vzťahu k žalobkyni. Aj samotné vzatie žalovaného do väzby svedčí mimoriadnej intenzite správania sa žalovaného voči osobe žalobkyni, kedy zabráneniu páchaniu ďalšej protiprávnej činnosti žalovaného bolo možné a zároveň nutné zabezpečiť krajným zabezpečovacím inštitútom využívaným v rámci trestného konania, najviac zasahujúcim osobnú slobodu osoby. Uvedená obava je navyše zvýraznená i predchádzajúcou činnosťou a tiež trestnou minulosťou osoby žalovaného, ktorý bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvodné a opodstatnené domnievať sa, že žalovaný sa v budúcnosti ďalšieho obdobného agresívneho správania voči žalobkyni nedopustí a opakovane nezasiahne do jej telesnej alebo duševnej integrity, navyiac za konštatovania väzobného súdu o stupňovaní sa tohto konania. V súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. aj počas trvania väzby povinného, súd poukazuje na iné rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch, napríklad na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/4/2021 z 29.01.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/5/2022 z 26.01.2022). Vzatie žalovaného do väzby tak nijako neznižuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným a existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že v spoločnej domácnosti so žalobkyňou žijú aj ich spoločné maloleté deti, pričom vyššie popísané správanie sa žalovaného je spôsobilé zasahovať aj do telesnej alebo duševnej integrity týchto maloletých detí.

23. Súd musel zohľadniť aj ďalšie zistené skutočnosti z pripojených trestných spisov, ktoré zároveň boli aj dôvodmi vzatia žalovaného do preventívnej väzby (ktorá má brániť obvinenému v pokračovaní v trestnej činnosti alebo vykonaní trestného činu, ktorým hrozil), a to najmä, že manipulácia so zbraňou je žalovanému ako bývalému držiteľovi zbrojného preukazu známa, bola zistená zrejma emoce menej stabilná osobnosť obvineného s prejavmi impulzivity, agresívne konanie obvineného pod vplyvom alkoholu sa preto javí nepredvídateľné, pričom v minulosti sa pokúsil o samovraždu so zbraňou.

24. V konaní bol teda osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočností odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa aplikovaných ust. § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p.

25. Podľa názoru súdu je v danom prípade splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Navrhovaným neodkladným opatrením, vzhľadom na jeho charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, keďže podľa § 334 C.s.p. súd na návrh neodkladné opatrenie vždy zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Právne účinky neodkladného opatrenia pri tom neobmedzia povinnú protistranu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, ktorý nebolo možné zúžiť, nakoľko ak žalovaný nemá záujem konať žalobcom opísaným spôsobom, nebude mať pre neho význam úmyselne sa približovať k žalobkyni na kratšiu ako vymedzenú vzdialenosť, pričom naopak žalobkyňa sa nebude musieť cítiť ohrozená z možného zásahu do jej telesnej či duševnej integrity, nebude teda narušený princíp proporcionality.

26. Žalovaný má v zmysle § 334 C.s.p. možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda žalovaný hodnoverne preukáže, že na jeho strane už

neexistujú dôvody vymedzené v ust. § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. voči žalobkyni, má možnosť domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia.

27. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch, k čomu v danom prípade nedôjde.

28. Pokiaľ ide o povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť, túto súd obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami.

29. Zákaz žalovanému približovať sa k žalobkyni je viazaný na osobu žalobkyne a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa táto zdržiava. Samozrejme už z povahy veci je zrejmé, že sa musí jednať o úmyselné priblíženie sa žalovaného k žalobkyni, pričom uvedené nemôže zahŕňať náhodné neúmyselné stretnutia. Zákaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu žalovaného, nie akýmkoľvek jeho náhodným stretom so žalobkyňou, pri ktorých absentuje vedomé konanie žalovaného porušiť súdom uložený zákaz (porovnaj uznesenie Krajského súd v Prešove sp. zn. 20Co/47/2023 z 26.07.2023). Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť žalovaného na procesných úkonoch vykonávaných pred súdom (napr. pojednávanie), resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzdialenosť kratšiu ako 20 metrov považoval súd za dostačujúcu zabrániť prípadnému fyzickému kontaktu žalovaného so žalobkyňou.

30. Súd určil, že žalovaný sa smie priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Pokiaľ by strany sporu boli spoločne predvolané na procesné úkony súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje. Toto obmedzenie zákazu priblížiť sa nakoniec navrhovala samotná žalobkyňa vo svojom návrhu.

31. Súd vo výroku uznesenia neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to s poukazom charakter nariadeného neodkladného opatrenia.

32. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 C.s.p. poučil povinného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Tu súd dáva do pozornosti aj R 40/2020: Ak uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vykazuje nedostatky v poučení o právnych následkoch spojených s podaním žaloby vo veci samej podľa ustanovenia § 337 ods. 1 C.s.p., nejde o porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) C.s.p.

33. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

34. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Ako dôvod uviedol, že dňa 08.07.2025 bol prepustený z väzby Okresným súdom Vranov nad Topľou, kde mu bol uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jej obydľia. Má preto za to, že nie je dôvodné voči nemu viesť dve samostatné konania v tej istej veci, kde mu navyše bolo uložené opatrenie, a to nosenie monitorovacieho náramku. Takéto neodkladné opatrenie by sa malo vzťahovať najmä na aktuálnu situáciu a nie aby bolo ukladané kvôli jednorazovému incidentu, ktorý sa stal pred viac ako štyrmi mesiacmi.

35. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

36. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné poukázať na ustanovenie § 324 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. K nariadeniu neodkladného opatrenia môže dôjsť iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne

upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Súd v zmysle ustanovenia § 330 ods. 1 C.s.p. môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

37. Aj keď súd pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, uvedené neznamena, aby bolo možné nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení bez hodnoverného osvedčenia skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov musí byť naliehavá a úprava pomerov sa nemôže vzťahovať na minulý čas.

38. V prejednávanej veci žalobkyňa dostatočným spôsobom osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov spočívajúcej vo forme uloženia povinnosti žalovanému nepriblížiť sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov a to s výnimkou času počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu konkrétneho konania a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na úkonoch jednotlivých konaní. Ako to vyplýva z obsahu spisu, proti žalovanému bola dňa 23.06.2025 podaná na Okresnom súde Vranov nad Topľou obžaloba kladúca mu za vinu, že dňa 01.03.2025 v čase okolo 10:30 hodine sa na adrese I. č. XXX/XXX v obci D. počas slovnej hádky vyhrážal svojej bývalej manželke slovami „zastrelím ňa spolu s tvojou rodinou“, pričom ako pristúpil k nej a držal v ruke dlhú strelnú zbraň čiernej farby, s ktorou na ňu mieril, avšak následne mu žalobkyňa predmetnú zbraň vytrhla z rúk a dala ju do rúk otca obvineného E. T., ktorý túto zbraň odložil mimo dosah obvineného, pričom ten následne upustil od svojho konania a odišiel do priestorov garáže, čím u žalobkyni vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Ešte toho istého dňa v presne nezistenej dobe si bez príslušného povolenia zadovážil upravenú pôvodne krátku expanznú zbraň, samonabijaciu pištoľ tureckej výroby, na ktorej boli vykonané nedovolené úpravy a ktorú je možné podľa § 4 ods. 2 písm. c) a g) Zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z.z. charakterizovať ako zbraň kategórie A, t.j. túto držal v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska a táto bola zaistená dňa 01.03.2025 pri ohliadke miesta činu. Podľa obžaloby tým spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Takéto závažné konanie žalovaného vo vzťahu k žalobkyni vedúce k podaniu obžaloby na jeho osobu, je dostatočným dôvodom osvedčujúcim nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia vo forme uloženia povinnosti žalovanému nepribližovať sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov tak ako o tom rozhodol príslušný súd.

39. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

40. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešná žalobkyňa žiadne trovy tohto štádia konania nežiadala priznať.

41. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).